

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9583

гр. София, 02.12.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 02.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

като разгледа дело номер **12033** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 4, във вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искане за спиране на предварително изпълнение, съдържащо се в жалба с вх. № 41501 от 26.11.2021 г. на Д. А. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. А. Т., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3310 от 23.11.2021 г., издадена от Н. Д. С., на длъжност младши автоконтрольор в ОПП към СДВР.

С искането се излагат доводи, че предварителното изпълнение на заповедта за налагане на ПАМ ще доведе до сериозни и непоправими вреди, обусловени от необходимостта жалбоподателят да ползва свидетелството си за управление на МПС. Последната е мотивирана с полагане на труд, грижа за възрастен родител с влошено здравословно състояние и малолетно дете, както и с усложняващата се метеорологична обстановка през зимните месеци, което налага ползване на автомобил за посещение на лечебни заведения. Твърди се, че предварителното изпълнение на административния акт ще доведе до неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, както за жалбоподателя, така и за близките му, които надхвърлят преследваната с акта и закона цел. Иска се спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на акта.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав като съобрази доводите в искането и представените с него доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Съдът намира искането за допустимо, съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК, съгласно който „при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда“. Искането е

подадено от легитимирано лице – адресат на оспорвания индивидуален административен акт, заедно с жалбата срещу последния.

По същество:

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 1 от АПК оспорването спира изпълнението на административния акт. Съгласно алинея 2 на същия член при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Според чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес.

Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Член 172, ал. 5 и ал. 6 от ЗДвП предвиждат, че обжалването на заповедите за налагане на принудителни административни мерки се извършва по реда на АПК, като подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Следователно, след като специалният закон, който разпорежда предварително изпълнение на ПАМ, не предвижда изрична забрана за съдебен контрол на това изпълнение, то следва съдът да провери дали са налице условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. Тези условия са: 1. ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда и 2. изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В случая не са налице никакви нови обстоятелства, не са налице и доказателства, че изпълнението ще причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Доказателствената тежест е възложена на жалбоподателя, който следва да установи едновременното наличие на тези две предпоставки.

В конкретния случай от страна на Д. А. се излагат твърдения, че свидетелството за управление на МПС му е необходимо, за да ходи на работа и да транспортира свои близки до лечебни заведения при необходимост.

По първото твърдение не са ангажирани никакви доказателства в подкрепа на доводите му, че предварителното изпълнение на наложената принудителна мярка, ще му причини каквито и да било вреди, още по-малко такива, които да са значителни или трудно поправими. Не представя доказателства, че трудовата му дейност е свързана с управление на МПС, а придвижването до работното място може да се осъществи и чрез обществен транспорт. В този смисъл изпълнението на заповедта за налагане на ПАМ не би довело до невъзможност за А. да полага труд и съответно да получава доходи.

По второто твърдение са представени писмени доказателства – медицинска документация, касаеща А. А. А.. Същата е за минал период – м. юни и м. юли 2021 г.,

и е неотнoсима към заявенoтo искане и твърденията за настъпване на неимуществени вреди, доколкoтo не се установява от същата необходимост от ежедневни посещения на лечебни заведения или влошаване на здравословното състояние на лицето към настоящия момент. Аналогично - не се доказва неотложна нужда от медицински грижи по отношение на Д. Д. А., [дата на раждане] , за който се установява, видно от представено Удoствoверение за раждане, че е син на жалбоподателя.

По възраженията за несъразмерност на приложената спрямо жалбоподателя принуда и защитимия с мярката обществен интерес следва да бъде посочено, че същите са относими към законосъобразността на заповедта за налагане на ПАМ, конкретно на основанието по чл. 146, т. 5 от АПК, и не подлежат на преценка във връзка с искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, основанията за последното, както беше посочено по-горе, са изчерпателно изброени в чл. 166, ал. 2 АПК.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на неговия адресат. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интересите на други лица. В случая временното отнемането на свидетелството за управление на МПС е постановено като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси, в частност - правата и законните интереси на другите участници в движението по пътищата.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за недоказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя А. такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК и да са противопоставими на защитените от чл. 171, ал. 1 от ЗДвП обществени интереси и цели, следователно искането за спиране изпълнението на обжалваната заповед се явява неоснователно и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, Административен съд, III отделение, 70 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. А. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. А. Т., за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3310 от 23.11.2021 г., издадена от Н. Д. С., на длъжност младши автоконтрольор в ОПШ към СДВР.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: